

[Ninn-Hansen.]

med børn, hvor begge tidligere har arbejdet ude? Hvis man ser på den løn, som den ene ægtefælle får, og ser den i forhold til udgiften til institutioner sammenlagt med understøttelsen, ja, så kan man sige, at en yderligere forhøjelse af understøttelsen vil være en vej til det noget gammeldags princip, at konen skal blive hjemme, men det er vel ikke ad den vej, man skal etablere noget sådant. For den økonomiske afvejelse efter dette lovforslags gennemførelse vil jo føre i en sådan retning.

Det er ikke mit indtryk, at arbejdsministeren har noget flertal, og statsministeren har jo sagt, at han erkender den parlamentariske situation. Skal vi derfor ikke i udvalget i stedet for at beskæftige os med dette forslag se på, om der er nogle ting, der skal rettes? Det er muligt, men i hvert fald skal arbejdsministeren ikke regne med, hverken at vi vil deltage i hastværket, eller at vi vil give noget tilsagn om medvirken til en lovgivning, som vi tror vil forrykke forholdet mellem løn og understøttelse i uheldig retning.

Selvfølgerlig skal man, som det er blevet sagt, tænke på de arbejdsløses situation og også yde dem en bistand, og det gør vi heldigvis i dag på grundlag af en tidligere forberedt lovgivning og ordning, så man må sige, at heldigvis er de arbejdsløses situation i dag helt anderledes og bedre, end den var under andre forhold, hvor vi havde stor arbejdsløshed her i landet. Men vi skal sandelig også tænke på dem, der er i arbejde, at de føler det, der jo også hører med til en arbejdsglæde, nemlig at de får noget ud af deres indsats; jeg mener, at man altså også skal tænke på dem, der bestiller noget.

Henning Philipsen (SF):

Jeg vil gerne sige på socialistisk folkepartis vegne, at vi naturligvis vil være med til at gennemføre dette forslag, selv om vi synes, at det forslag, som jo alligevel kommer til behandling næste torsdag, og som efter vor opfattelse er en forbedring af det forslag, der nu ligger her, nok burde have indgået i forhandlingen i dag. Vel, det er ikke arbejdsministerens skyld, det skal han ikke bebrejdes, men vi synes nok, det havde været rimeligt, fordi vi synes naturligvis, at vort forslag i højere grad imødekommer det

rimelige i den måde, hvorpå man behandler de mennesker, som uden egen skyld bliver kastet ud i arbejdsløshed.

Når det er sagt, vil jeg gerne henstille til ministeren, men også til socialdemokratiet og øvrige partier, at vi i udvalgsbehandlingen ligesom prøver på at kæde såvel regeringens som vort forslag sammen, og så har jeg ligesom en fornemmelse af, at vi på trods af hr. Ninn-Hansens pessimistiske bemærkninger måske alligevel kan få noget fornuftigt ud af det.

Så vil jeg gerne føje til yderligere, at jeg opfatter dette som bare et minimum af en retfærdighedshandling over for de mennesker, der, som jeg før sagde, uden egen skyld er kastet ud i arbejdsløshed. Vi har jo her i tinget, jeg tror, det var i september måned, tidligere haft en lidenskabelig debat om tabt arbejdsfortjeneste, jeg tror, den højtærede formand vil nikke genkendende til det, jeg siger her, han og jeg havde i hvert fald en særdeles lidenskabelig debat om tabt arbejdsfortjeneste. Men så må det måske være tilladt at sige til fremskridtspartiets ordfører, når både han og andre udtrykker betænkelighed ved, om understøttelsen nu også i nogle tilfælde skulle være højere end de arbejds lønninger, der betales andre steder, at det, man for så vidt ikke ønsker, er, at arbejdsløses vilkår skulle forbedres. For det forholder sig jo ganske enkelt således, at hvis man har en høj løn op til det maksimum, som angives, kan man, således som regeringsforslaget nu foreligger, maksimalt opnå at få 178 kr. om dagen i understøttelse. Men hvad gavner det, hvis man har en dagløn på 250 kr.? Så mangler der jo altså stadig væk fra de 250 kr. og ned til de 178 kr. Det er en betragtelig nedgang i indtægten, hvad angår de fleste lønindtægter i dette land, i hvert fald når det drejer sig om de fleste håndværksfag. Og så er der vel det at sige til det, at er der grupper, som måtte have mindre end 178 kr., vil de nu — sådan forstår jeg det i hvert fald — få fuld dækning for den omstændighed, at de uden egen skyld bliver arbejdsløse, og det er dog det væsentligste. Vi synes, den burde højere op end de 178 kr., men det kan vi naturligvis diskutere i udvalget, ikke mindst på baggrund af vort eget forslag.

Hr. Ninn-Hansen rejste spørgsmålet, om det nu er klogt, hvis dette forslag gennemfø-